

Fotó: Szabó Attila

Kakasy Dóra jelenség. Ahogy egyszerű, fekete sapkája alá gyűri hosszú, szőke haját – fiúsan vagány. Máskor szőrmegalléros kabátkában, visszafogott mozdulatokkal vékony cigarettára gyújt, kifújja a füstöt, és belekortyol gőzölgő csipkebogyótejéjébe. Most nő. Színésznő. Aztán kislány. De mindig esendő, aminek gyökere az őszintesége.

Először találkozásairól mesél, majd Kosztolányit hozza szóba. A monogramjuk ugyanaz: K. D. Az író a róla elnevezett téren már a kukákon is viseli halhatatlan nevét. Talán egyszer majd róla is, a kukákat is... álmodozott kislánykorában. Ki tudja, az álom mindenesetre megvalósulni látszik. A Stúdió „K” fiatal színésznőjének közreműködésével mutatják be november 25-én a *Barbara őrnagyot*. Az esemény előzményéhez tartozik, hogy tizenegy évvel ezelőtt, ezen a napon kísérte el Dóra Körösenyi Kata nevű barátnőjét a József Attila Gimnázium diákszínjátszó-körébe. És ha már ott volt, felvételizett. *Csokonai A reményhez* című versét szavalta. Olyan jól, hogy Lukácsi Huba felvette a Latinovits Zoltán Diákszínpad hallgatói közé. Nem csoda, hiszen nagyon jó magyartanárai voltak.

Vasbányai Ferenc például, aki még a szüleit is tanította. Mindkettőjüket, mivel egy osztályba jártak. Tizennégy évesen összeketültek, azóta is együtt vannak, született négy gyerekük, másodikként Dóra. Furcsa is volt, amikor kiderült, hogy neki nem az első szerelme lesz a párja. Merthogy az volt előtte példaként. Utólag már jó, hogy nem így alakult. Azért ez a szerelem fél évig tartott, ami első próbálkozásra nem is olyan rossz. Másodiktól Péterfyné Jékely Adrienn, Jékely Zoltán unokája tanította a magyart. A gimnazista lány első dolgozatát nem lexikális tudására, hanem a képzeletére alapozta. A tanárnő értékelte. Latin-orosz szakos osztályfőnöke, Orbán Márta is csodálatos ember. Dóra imádta a latint, a tanárnő pedig imádta, ha Dóra szaval, és támogatta a színjátszó kört... Igaz, az ellenőrzőben váltakoztak az

Ady Endre: Megmaradok virágos mezőkön

Virágosak bár ma is a mezők.
Elmaradtak a híg gerjedezők
S csak a gyűlöletke dühre gyűlt meg.

delkendezők hangos hadja szaladt
Utánam a nevető Nap alatt,
jó voltam nekik: diéses és bátor.

S mégis és mégis ma vagyok: Magam:
Olesó szegődtek hadja odavan
S gyönyörűen és sokan üldöznek.

Ez a királyi: a száműzés,
Ez a királyi: büszke megvetés,
Mikor eliszkol az olesó garda.

Szeretem, hogy így majdnem egyedül
Bolond szívem még egyre hegedül
S megsokasodtak vad üldözőim.

Igy jár az ember, aki valaki,
Igy kell bátoran, szépen vallani:
Egy ál-barátnál száz dühödt inkább!

Életem: vallás, gőg és szerelem
S az üvöltőket jobban szeretem
Hízlekedő s divatra jötteknél.

Barátok múltak s én megmaradok
Régi hibám és mégis csak adok:
Van miből és az üldözés: áldás.

Királyi, dús és mindig ugyanaz.
Megmaradtál s megmaradsz, ven ki
Barát sem kell s nem ijeszt ellens.

Ami adtam: örökség s nem dírat
S addig is, míg a Halál elhivat,
Magam vagyok: adó, jó s virágos.

Leírta: Z - uch ...

Kakasy Dóra színésznő hivatalos honlapja

Hiszek a találkozásokban

Búzássy Ditke

igazgatói intők a dicséretekkel. Az utóbbiakat közösségi és alkotómunkáért kapta. Az intőket a késéseikért. Korán volt az a reggel nyolc óra.

A színjátészó-körben első szerepe *Racine Phaedrájában Iszméné*. Pici szerep. Második évben kicsit nagyobb, harmadikban még nagyobb, negyedikben főszerep, és ekkor válaszut: játszani mindig ezentúl? Dönt és felvételizik a színművészetre.

Első felvételijén a második rostán hullik el. A tanárok beszélgettek, mocorogtak, úgy tűnt, nem figyelnek, Kakasy Dóra kizökkent. A következő évben a húgát kérte meg, kérdezze ki a szöveget úgy, hogy közben ne figyeljen rá. Sikertült otthon is, az akadémián is. Felvették. A köztes időben a Nemzeti stúdiójában tanult *Császár Angela* és *Szélyes Imre* osztályában. *Sinkovits Imrének* nem derogált foglalkozni a stúdiósokkal. Leült és tanította őket. Például arra, hogy a mesterségben sok múlik a szorgalmon, a tehetségen, és legalább annyi a szerencsén. *Kállai Feri* bácsi a folyosón szólítja meg, amikor meglátja a béli jelmezben bevonuló Dórát. *Hölgyem, magának nincsenek német arisztokrata felmenői? Olyan, mint egy kis osztrák-német hercegnő!* Dóra tizenkilenc évesen csak áll és vöröszdik.

Összebarátkozik az ügyelővel. Tanul tőle is. Késni nem késik már, csak egyszer. Éppen *Tolnay Klárral* próbál. *Csíky Gergely A nagymamájában* ő a címszereplő, Dóra egy diáklány. Jelenetben egyszer homlokon csókolja a fiatal színésznőt. Dóra boldog.

Az egyetemen *Horvai István* és *Máté Gábor* osztályába kerül. Kemény iskola, ahol ha először nem vagy jelen száz százalékosan, nehéz behozni. És ő az első félét elszúrja, elsősorban magánélete miatt. Harmadikban éri utol a többieket, de hiába.

Utolsó jelenete Horvaival azért benne maradt. Rendelkező-próba, *Csehov Három nővéréből*. Dóra *Olgát* játssza, aki imádja a dadust, testvére, *Natasa*, viszont utálja. A jelenet közben Dóra sírni kezd. Horvai mindenkit kiküld, csak őt nem. *Jól van, nagyon jó lesz, minden rendben lesz.* Megdicséri. Őt, akit addig soha.

Márciusban vége mégis. Vége a színművészeti egyetemnek. Merre tovább? Papír nélkül a szakmában, vagy egész más az életfeladat? A Nagymező utcában téblábol kérdésekkel a lelkében, amikor beleütközik *Faterba (Magyar Attilába)*. *Helló Dórikám, ráérsz mostanában? Van egy darab, amit Szentendrén csinálunk a Kéri Kittyvel meg a Hajdú Steve-vel. Be kéne ugrani a Kitty helyett.*

Beugrik.

A következő állomás egy telefonhívás. Fodor Tamás *vagyok a Stúdió „K”-ból. Kakasy Dórát keresem. A Cserje Zsuzsa javasolt téged, én nem ismerlek, de ha esetleg érdekelne egy előadás, ahová be kéne állni, mert az egyik színésznő babát vár...*

Érdekli az előadás, ami azonban egyeztetési gondok miatt nem jön össze.. hát akkor ez nem sikerült, sóhajt föl Dóra. Aztán valami más – igen. A *Csipkerózsika* címszerepe bábokkal. Közben *M. Kecskés András*sal is dolgozni kezd, *Kőváry Katival* szintén. És jönnek a filmek is: a *Monte Carló!* *Koltai Róbert*tel, a *Lumnitzer nővérek Benedek Miklós*sal. *Pozsgai Zsolt* forgatókönyvet írt és meg is rendezi azt a mozit, amelyben főszerepet játszik. A film producere *Mihályfi Sándor*, az *Indul a bakterház* rendezője. Énekelni is tanul *Jelinek Gábornál*, a *Duende* nevű zenekarból ugyan már kilépett, de a jövő... ki tudja. *Találkozásokon* múlik minden, mondja titokzatos mosollyal. *Hiszek bennük.*

Premier Magazin – 2005. november